

en stor Deel vil beroe paa, i hvilket Forhold disse Batterier komme til at staae; før dette vides, kan man neppe ubetinget erklære sig om dette Spørgsmaal. Men i alt Fald vil jeg gjentage, at dette er et Spørgsmaal, som det vilde være noget formeget at forlange, at jeg saaledes nu ubetinget skulde besvare enten med Nei eller med Ja.

Efterhæring: Jeg troer altsaa, at jeg har opfattet den ærede Ministers Udtalelse rigtigt, naar jeg antager, at han har sagt, at det er gjort til Gjenstand for Forhandling, hvorledes Livkorpset skulde omordnes. Det vil altsaa sige, at det er gjort til Gjenstand for Forhandling, hvorledes Intet kan gøres til Noget. Det er Verdens Skabelse, det er en langsom Proces; det troer jeg, den ærede Minister vil erkjende, og der er ingen Nødvendighed for denne Proces. Rangeer Bedkommende ind i de borgerlige Korps'er, hvortil de høre; det er kun, forsaavidt de høre til de borgerlige Korps'er, at de have den omhandlede Ret. Rangeer dem ind jo før jo hellere og ansee dem ikke for at være for gode til at gjøre Tjeneste sammen med deres Medborgere, saa behøves denne Forhandling ikke længere. Der er intet Stof her tilstede, som kan omdannes. Jeg skal ikke sige fuldkommen sikkert, om der endnu gaaer en Døbing her omkring, som bærer Navn af Chef, men hvis saa er, saa er det ganske vist den sidste Rest, der er tilbage af dette Korps. Den ærede Minister maa tillade mig at troe, at naar han har kunnet svare Krigsministeren, der kun har spurgt om Artilleriet, maa han ogsaa kunne svare os med den samme Sikkerhed med Hensyn til Infanteriet, og idet han mener ikke at kunne gjøre det, fremgaaer deraf, at der er Tvivlsmaal i hans Sjæl, om der ikke skulde være Forskjel paa Retten for den Kommanderende i Kjøbenhavn med Hensyn til at anvende disse Korps'er, hvilket i sig selv vilde være en overordentlig stor Uret. Naar den ærede Minister har taget Spørgsmaalet om Artilleriet under Overveielse, forsaavidt det behøver Overveielse, saa maa han have taget det under Overveielse som et Spørgsmaal, der omfatter hele Borgervæbningen, og han maatte da ogsaa være istand til at besvare det nu — det er vigtigt, at

det bliver besvaret strax —, idet det er et simpelt Principspørgsmaal, som ikke bør kunne være Gjenstand for dobbelt Besvarelse.

Justitsministeren: Det Spørgsmaal, der maatte foreligge til Afgjørelse, da jeg htrede mig til Krigsministeriet, angik hverken Artilleriet eller Infanteriet, men det er ganske naturligt og simpelt det, om man maatte antage, at Søbefæstningen stod i et saadant Forhold til Kjøbenhavn, at man maatte regne den lige med de Punkter, hvorpaa de borgerlige Korps'er maae ansees pligtige til at gjøre Tjeneste. Om det var med større eller mindre Indskrænkning, at de borgerlige Korps'er skulde træde i Virksomhed, laa ikke for under denne Sag, men det maatte først afgjøres, om Søbefæstningen henhørte til Kjøbenhavns Befæstning, og dernæst blev der Spørgsmaal om, fra hvilken Tid denne Forpligtelse for Kjøbenhavns Borgervæbning kunde ansees at tage sin Begyndelse i Krigstid. Naar han siger, at det, at der eksisterer Tvivl om et saa klart Spørgsmaal, allerede vidner om, at der vilde kunne begaaes stor Uret, saa vil den ærede Rigsdagsmand dog erkjende, at Tvivl vel kan komme til at finde Sted, uden at der bliver Spørgsmaal derom, netop fordi Tvivlen i alt Fald gjennem Overveielse gaaer ud paa at komme til det rette Resultat. — Den ærede Rigsdagsmand er med Hensyn til Livkorpset atter kommen tilbage til, at det er gjort til Gjenstand for Forhandling, næsten som om han vilde sige, at Forhandling var det Samme som Undersøgelse. Det er imidlertid kun en Forhandling, der drives indenfor Ministeriets egne Grændser, — der er ikke Spørgsmaal om Forhandling med andre Myndigheder —, netop fordi der er Spørgsmaal om den hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa der kan gøres Brug af Korps'et, og derfor er det med fuld Frihed, at jeg ikke følger den ærede Rigsdagsmands Raad, uden Videre at indrangere Korps'ets Medlemmer der eller der, men nøie overveier Sagen, før da at følge det Resultat, der for mig fremtræder som det rette.

S. Jørgensen: I Anledning af at nærværende Lovudkast er fremkommet, vil jeg